

Не, заиста није важно на којем је месту Александар Вучић седео током париске шараде, већ на којем је месту стајао пре ње?!

Стајао је тамо где се већ годинама осећа најкомфорније- на базишту чауша западних дахија, па откуд толико чуђење што му је запала хоклица на излазу у случају нужде?!

Макрон га је сместио тамо где ће га и историја посетити- на маргини, столици намењеној за гардеробера који се веероватно задржао послом па су нашли адекватну замену, с тим што су у знак “почасти” Вучићу дозволили да сав бакшиш од чување капута задржи и прикаже у Србији као још једну историјску инвестицију која ће упослити хиљаде младих на кривљењу кифли за сендвиче.

Не ликујем, напротив, жао ми је што дивну и славну Србију гледају кроз њега, што је многим овде синоним Србије, што магарећу клупу из које је извиривао нико неће смети да назове тако, већ престолом с којег је са висине гледао на остале...

Престол јесте, али голог цара који је своју царевину свео на “благовести” издаје, моралног бездана, наличја људскости и националног поноса сапнутог у покајању: “Извите, и овог сам се јутра пробудио као Србин, даћу све од себе да сутра исправим грешку, обећавам!”

Но, признајмо, не би Вучић успео Кајмакчалан да учини клизиштем да не саучествујемо у тој бесрамној работи!

